

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **M. Š.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,**
sídlem Vyšehradská 12, 120 00 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2017, č. j. MSP-496/2017-OSV-OSV/5,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 28. 12. 2017 Městskému soudu v Praze, která byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, č. j. Nad 53/2018 – 20, přikázána soudu zdejšímu, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. 693/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla podle § 2 odst. 4 a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) odmítnuta žádost žalobce o průkaz (úřední záznam) vyvěšení i svěšení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 1998, č. j. 52 K 92/97 – 83 (dále jen „usnesení č. j. 52 K 92/97 – 83“). Žalobce žádá, aby bylo případně žalovanému a Městskému soudu v Praze uloženo požadované informace poskytnout, a pro případ, že

by bylo shledáno, že Městský soud v Praze skutečně informacemi nedisponuje, mu bylo uloženo požadovanou informaci vytvořit.

2. Žalobce namítá, že bylo zasaženo do jeho práva na informace, neboť se jedná o informaci, kterou je Městský soud v Praze povinen disponovat po celou dobu předmětného konkursního řízení. V tomto směru poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014 – 45. Žalobce se domnívá, že pokud se v napadeném rozhodnutí uvádí, že vyhotovení usnesení sňatého z úřední desky nebylo do spisu v důsledku pochybení soudní kanceláře založeno, lze uzavřít, že nebylo nikdy ani vyvěšeno, neboť pochybila-li soudní kancelář tím, že usnesení nezaložila do spisu, pak lze dovodit, že pochybila již tím, že je opomněla vyvěsit. Jelikož lze mít za to, že Městský soud v Praze požadovanou informaci nikdy nedisponoval, ačkoli je k tomu povinen, nejedná se o její reprodukci, ale její prvotní vytvoření. Na tom nemůže ničeho změnit tvrzení Městského soudu v Praze, že k vyvěšení usnesení prokazatelně došlo, není-li schopen předložit relevantní důkazy na podporu těchto tvrzení. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že posouzení významu a dopadů informace o (ne)vyvěšení usnesení č. j. 52 K 92/97 – 83 pro konkursní řízení není předmětem tohoto správního řízení. Pokud by Městský soud v Praze poskytl žalobci informaci, že usnesení o prohlášení konkursu nebylo na úřední desce vyvěšeno, což dle žalobce vyplývá z průběhu správního řízení, pak by tím došlo k zásahu do konkursního řízení. Žalobce dále namítá, že žalovaný neměl dostatek podkladů pro rozhodnutí o odvolání, neboť si nevyžádal konkursní spis ani jeho příslušnou část, ale spokojil se s listinami založenými ve správním spise. Dle žalobce napadené rozhodnutí neobsahuje skutková zjištění svědčící o tom, že žalovaný vyvinul dostatečnou aktivitu za účelem nalezení požadované informace. Jedná se přitom o informaci, kterou Městský soud v Praze musel někdy disponovat, jestliže uvedl, že k vyvěšení usnesení došlo, přičemž usnesení č. j. 52 K 92/97 – 83 sňaté z úřední desky označil za jedinečnou informaci, kterou nelze dodatečně zrekonstruovat. Pokud by žalovaný dospěl k tomu, že požadovaná informace se v předmětném konkursním spise nachází, měl uložit Městskému soudu v Praze povinnost ji poskytnout, dospěl-li by k závěru, že se požadovaná informace ve spise nenachází (a nikdy nenacházela), musel by jeho odvolání vyhovět.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť námitky uplatněné v žalobě se v zásadě shodují s odvolacími námitkami. Dle žalovaného není zcela zřejmé, čeho se žalobce domáhá, neboť žaloba je označena jako žaloba proti rozhodnutí, nicméně z žalobního návrhu lze usuzovat, že se žalobce domáhá též ochrany před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. Žalovaný zopakoval svůj závěr, že požadovanou informaci již nelze dodatečně vytvořit. Dále konstatoval, že jakýkoli zásah do konkursního řízení nemůže být z povahy věci předmětem správního řízení vztahujícího se k žádosti o informace podané dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Řízení o žádosti o informace nelze zaměňovat s procesními kroky, které by měl případně žalobce činit v konkursním řízení, jež je předmětem jeho zájmu.
4. Soud posoudil žalobu dle obsahu jako žalobu proti rozhodnutí podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), již se žalobce domáhá, aby případně soud dle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím nařídil povinnému subjektu požadované informace poskytnout.

5. Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podaná oprávněnou osobou a jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
6. Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil, a má se tedy za to, že s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Ze správního spisu vyplývá, že Městský soud v Praze k žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 25. 7. 2011 žalobci přípisem ze dne 11. 8. 2011 sdělil, že usnesení č. j. 52 K 92/97 - 83 bylo vyvěšeno na úřední desku dne 20. 10. 1998, o čemž svědčí záznam z téhož dne ve spise sp. zn. 52 K 92/97 na č. l. 88, přičemž dle praxe Městského soudu v Praze bylo usnesení snato z úřední desky nejdříve po uplynutí 15 dnů, tj. až po 3. 11. 1998. Kopie předmětného usnesení s vyznačením doby vyvěšení a sejmutí z úřední desky ve spise založena není, což tehdy jako dokumentační povinnost ukládalo ustanovení § 130 odst. 2 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 23. 3. 1998, č. j. 1100/98 – OOD, kterou se vydává vnitřní kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy (dále jen „instrukce č. j. 1100/98 – OOD). To však neznamená, že by při vyvěšení listiny došlo k jakýmkoli pochybením v rozporu s ústavním pořádkem či § 13 odst. 3 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, neboť k vyvěšení prokazatelně došlo, a účinky prohlášení konkursu na majetek úpadce J. K. tedy nastaly téhož dne. Uvedl, že tento závěr nebyl nikdy jakkoli zpochybněn ani před soudy vyšších instancí, byť úpadce odporoval účinkům prohlášení konkursu všemi dostupnými prostředky.
8. Městský soud v Praze v dopise ze dne 2. 5. 2017 k podání žalobce ze dne 12. 4. 2017 sdělil, že žádost žalobce datovaná 25. 7. 2011 byla vyřízena přípisem ze dne 11. 8. 2011 a současně zaslal žalobci kopii žádosti a přípis ze dne 11. 8. 2011.
9. Žalobce v podání ze dne 17. 5. 2017 požádal Městský soud v Praze v návaznosti na jeho sdělení ze dne 2. 5. 2017 a dopis ze dne 11. 8. 2011 o zaslání fotokopie příslušné listiny, která prokazuje vyvěšení i svěšení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 1998, aby bylo postaveno najisto, že účinky prohlášení konkursu na majetek J. K. nastaly dne 20. 10. 1998.
10. Dne 23. 5. 2017 byl žalobci na základě žádosti o zaslání fotokopie příslušné listiny, která prokazuje vyvěšení a svěšení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 1998, do datové schránky zasláno anonymizované usnesení č. j. 52 K 92/97-83 a kopie pokynu soudkyně soudní kanceláři ze dne 20. 10. 1998 k doručení usnesení a vyvěšení zkráceného znění usnesení na úřední desce opatřeného vyplněným údajem o provedení, datem 20. 10. 1998 a podpisem pracovníka kanceláře na otisku kontrolního razítka. S ohledem na provedenou anonymizaci bylo rozhodnuto o částečném odmítnutí žádosti, pokud jde o poskytnutí textu pokynu kanceláři a rozhodnutí v části, která uvádí informace týkající se osobních údajů, konkrétně rodné číslo, bydliště dlužníka, SPZ, název katastrálního území, číslo LV, číslo popisné a pozemkové a příjmení třetí osoby – manželky dlužníka. Vše bylo doručeno žalobci dne 2. 6. 2017.
11. Dne 14. 6. 2017 podal žalobce stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace namítaje, že žádal dne 12. 5. 2017 (*pozn. soudu: patrně míněna žádost ze dne 17. 5. 2017, neboť žádost datovaná dnem 12. 5. 2017 se ve spise nevyskytuje*) o zaslání fotokopie příslušné listiny, která prokazuje vyvěšení i svěšení usnesení č. j. 52 K 92/97 - 83. Konkrétně se mu

jednalo o průkaz (úřední záznam), kdy bylo usnesení vyvěšeno na úřední desce soudu, který prohlásil konkurs, kdy bylo z úřední desky snato a zda bylo vyvěšeno úplné nebo zkrácené znění, případně všech dalších relevantních informací ve věci. Zasláná kopie pokynu však dle žalobce neprokazuje, že by skutečně k vyvěšení došlo a případně po jakou dobu bylo usnesení na úřední desce ponecháno, přičemž nebylo rozhodnuto o odmítnutí žádosti.

12. Vedoucí kanceláře 60 K/INS Městského soudu v Praze sdělila vedoucí kanceláře poskytování informací, že dokument snatý z úřední desky se ve spise nenachází, tehdejší vedoucí oddělení 52 K K. Š. uvedla, že předmětné usnesení, respektive jeho zkrácené znění, bylo vyvěšeno na úřední desce Městského soudu v Praze ve Spálené v přízemí, dokument o vyvěšení nelze doložit, věc se již řešila ve správním spise Spr 4837/2004, kdy úpadce J. K. podával návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu (vyvěšení usnesení na úřední desku soudu). V řízení o návrhu na určení lhůty vedeném pod sp. zn. UL 16/2004 byl spis předložen Vrchnímu soudu v Praze spolu se spisem sp. zn. 52 K 92/97, úředním záznamem ze dne 23. 12. 2004 pořízeným s K. Š., vedoucí konkursní kanceláře – oddělení 52 K ke dni 20. 10. 1998, a přípisem JUDr. J. H. ze dne 23. 12. 2004, v němž uvedl, že pořídil úřední záznam s tehdejší vedoucí kanceláře oddělení 50 K a 52 K K. Š., která jednoznačně vyloučila, že by snad někdy příslušný pokyn k vyvěšení usnesení o prohlášení konkursu nebyl splněn. Uvedl, že v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 29 Odo 202/2003-2238, má za to, že účinky prohlášení konkursu nastaly dnem 20. 10. 1998 a návrhu na určení lhůty k vyvěšení usnesení není možné vyhovět. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 3. 1. 2005, č. j. UL 16/2004-2919, odmítl návrh J. K. ze dne 22. 12. 2004, aby Vrchní soud v Praze určil Městskému soudu v Praze lhůtu pro vyvěšení usnesení č. j. 52 K 92/97-83, na jeho úřední desce a pro následné založení tohoto vyhotovení usnesení do spisu s odkazem na ustanovení § 174a odst. 5 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění účinném do 30. 6. 2009. Vrchní soud v Praze uvedl, že J. K. nesouhlasil s vyřízení stížnosti pod Spr 4837/2004 místopředsedou Městského soudu v Praze JUDr. J. J., podle něhož došlo pouze k pochybení soudní kanceláře při vedení spisu spočívajícímu v tom, že vyhotovení usnesení sejmutého z úřední desky nebylo založeno do spisu. Namítal, že záznam s podpisem pracovnice soudní kanceláře svědčí pouze o tom, že stejnopis usnesení určený k vyvěšení pravděpodobně byl vyhotoven a předložen příslušnému pracovníkovi k vyvěšení, nikoli, zda skutečně a případně kdy bylo usnesení vyvěšeno. Jelikož se ve spise nenachází záznam o tom, kdy bylo usnesení vyvěšeno, dle navrhovatele je třeba vyjít z toho, že usnesení vyvěšeno nebylo, a účinky prohlášení konkursu tedy nenastaly. Vrchní soud v Praze ve svém usnesení dále poukázal na prohlášení K. Š., v němž uvedla, že splnění pokynu soudce k vyvěšení zkráceného znění usnesení o prohlášení konkursu na úřední desce soudu nebylo ve spisech zvlášť vyznačováno, současně však vyloučila, že by pokyn nebyl splněn.
13. Prvostupňovým rozhodnutím byla žádost o průkaz (úřední záznam) vyvěšení i svěšení usnesení č. j. 52 K 92/97 - 83 odmítnuta. V odůvodnění Městský soud v Praze uvedl, že dne 23. 5. 2017 zaslal žalobci kopii anonymizovaného usnesení včetně pokynu soudní kanceláři k jeho vyvěšení a rozhodl o částečném odmítnutí žádosti. Na základě prostudování spisu sp. zn. 52 K 92/97 konstatoval, že žadateli byly poskytnuty veškeré informace dokládající předmět jeho zájmu, které se ve spise nacházejí - pokyn k vyvěšení předmětného usnesení. Vyhotovení usnesení snatého z úřední desky nebylo do spisu založeno, jedná se o pochybení soudní kanceláře, které však v současné době již nelze zhojit. Z tohoto důvodu nelze také s jistotou tvrdit, zda bylo vyvěšeno usnesení celé nebo jeho zkrácené znění, byť

Vrchní soud v Praze v usnesení č. j. UL 16/2004 - 2919, v němž se k této otázce vyjadřoval, hovoří o zkrácené verzi. Vedoucí kanceláře vyloučila, že by předmětné usnesení nebylo vyvěšeno. Dále Městský soud v Praze uvedl, že návrhu na nové vyvěšení usnesení nebylo vyhověno a soudy konstatovaly, že účinky prohlášení konkursu nastaly dnem 20. 10. 1998. Uzavřel, že žalobce požaduje kopii dokumentu v podobě, která neexistuje. Dle § 3 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací rozumí údaj zaznamenaný, tedy existující. Povinnost poskytnout informace se dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím netýká nových informací. Ačkoli v daném případě není splněna podmínka, že by povinný subjekt nebyl povinen informací disponovat, usnesení sňaté z úřední desky je jedinečné, nelze je dodatečně zrekonstruovat a nemůže být znovu vytvořeno. Žádost o informace není opravným prostředkem, jímž by bylo možné zvrátit průběh konkrétního řízení.

14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Uvedl, že žádostí ze dne 4. 5. 2017 (*pozn. soudu: patrně míněna žádost ze dne 17. 5. 2017, neboť žádost datovaná dnem 4. 5. 2017 se ve spise nevyskytuje*) žádal o sdělení informací, např. v podobě fotokopie příslušné veřejné listiny, a to kdy bylo usnesení o prohlášení konkursu na majetek J. K. č. j. 52 K 92/97 - 83 vyvěšeno na úřední desce soudu, který prohlásil konkurs, kdy bylo z úřední desky sňato a pokud k vyvěšení došlo, zda bylo vyvěšeno úplné nebo zkrácené znění. Namítal, že prvostupňové rozhodnutí je postaveno jen na tvrzení Městského soudu v Praze či tvrzení vedoucí soudní kanceláře, že pokud byl dán pokyn, byl beze zbytku splněn, ačkoli Městský soud v Praze sám potvrzuje pochybení kanceláře, v jehož důsledku požadovanou informací nedisponuje, ačkoli je k tomu povinen. Poukazoval na procesní i hmotněprávní účinky prohlášení konkursu, které jsou vázány na jeho vyvěšení na úřední desce. S ohledem na závažnost tohoto procesního úkonu lze dle žalobce vyvěšení prokázat pouze veřejnou listinou – usnesením, kterým byl prohlášen konkurs, s vyznačením, kdy byla vyvěšena na úřední desce a sňata. Pokud Městský soud v Praze uvádí, že usnesení s vyznačením vyvěšení a sňetí nebylo do spisu založeno a nelze s jistotou říci, zda bylo vyvěšeno usnesení celé nebo zkrácená verze, přičemž současně uvádí, že účinky prohlášení konkursu nastaly 20. 10. 1998, poskytl nesprávnou informaci, neboť žádné z těchto tvrzení nemůže prokázat. Pokud Městský soud v Praze důkazem vlastním pochybením nedisponuje a den vyvěšení není znám, je jeho povinností pochybení neprodleně napravit následným vyvěšením.
15. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, v němž uvedl, že z předloženého spisového materiálu vyplývá, že Městský soud v Praze požadovanou informací nedisponuje, je si vědom své dokumentační povinnosti uložené ustanovením § 130 odst. 2 instrukce č. j. 1100/98 - OOD, a proto se zabýval tím, zda by bylo možné chybějící informaci doplnit. Žalovaný se ztotožnil se závěrem, že usnesení sňaté z úřední desky představuje natolik jedinečnou informaci, kterou nelze zrekonstruovat. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 9 As 257/2015-43. Požadovanou informaci nelze dodatečně vytvořit a usnesení nelze rekonstruovat. Postup předestřený žalobcem spočívající v novém vyvěšení usnesení na úřední desku není možný, neboť by tím došlo k zásahu do předmětného konkursního řízení. Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze informací nedisponuje a není v jeho silách ji znovu vytvořit, bylo na místě z důvodu faktické neexistence informace žádost odmítnout. Posouzení dopadů na konkursní řízení není předmětem řízení o žádosti na informace.

16. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.
17. Podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.
18. Podle § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím povinné subjekty dále neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.
19. Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění účinném od 1. 6. 1996 do 30. 4. 2000 v usnesení o prohlášení konkursu musí být ustaven správce a věřitelé musí být vyzváni, aby přihlásili ve lhůtě 30 dnů ode dne prohlášení konkursu všechny své nároky s uvedením jejich výše, právního důvodu vzniku a jejich zajištění. Výzva musí obsahovat upozornění, že na nároky, které nebyly přihlášeny, nebude brán v konkursu zřetel (odstavec 1). Usnesení o prohlášení konkursu se doručí účastníkům konkursu; dále se doručí správci, likvidátorovi a všem známým věřitelům, jakož i příslušným daňovým orgánům. Dlužníkovi se usnesení doručí do vlastních rukou (odstavec 2). Usnesení se vyvěsí toho dne, kdy bylo vydáno, v úplném znění nebo ve vhodném zkráceném znění na úřední desce soudu a dále na úřední desce okresního soudu, v jehož obvodu je dlužníkův podnik nebo jeho bydliště, jsou-li mimo sídlo soudu. Výpis z usnesení soud zveřejní též způsobem stanoveným zvláštním předpisem. Je-li dlužník zapsán v obchodním nebo jiném rejstříku, oznámí soud prohlášení konkursu orgánu, který rejstřík vede a který toto prohlášení запиše. Soud dále oznámí prohlášení konkursu katastrálním úřadům, které evidují nemovitosti, o nichž je mu známo, že patří dlužníkovi (odstavec 3). Účinky prohlášení konkursu nastanou dnem vyvěšení usnesení na úřední desce soudu. Tímto dnem se dlužník stává úpadcem (odstavec 4).
20. Podle § 130 odst. 2 instrukce č. j. 1100/98 – ODD, je-li stanoveno, že rozhodnutí má být vyvěšeno na úřední desce soudu, vyvěsí se na úřední desce soudu a vyznačí se na něm, kdy se tak stalo. Po uplynutí lhůty, po kterou mělo být rozhodnutí soudu vyvěšeno, sejme se z úřední desky, vyznačí se na něm den, kdy bylo snato, a odevzdá se k založení do příslušného spisu. Vyhláška o konání přezkumného jednání, zvláštního přezkumného jednání a schůze věřitelů bude sejmuta teprve v den konání nařízeného jednání.
21. Podle Nejvyššího správního soudu „*prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším důležitým předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. I v případě, že by poskytnutí požadovaných informací pro správní orgán objektivně představovalo nutnost vytvořit novou informaci, tedy může nastat situace, v níž správní orgán nebude oprávněn poskytnutí takových informací odepřít. Nerespektováním povinnosti evidovat požadované informace se nemůže zbavit své povinnosti předmětné informaci poskytovat; vytvářením takových informací by pouze napravoval své dřívější pochybení.*“ (viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 - 67, č. 2635/2012 Sb. NSS). „*Skutečnost, zda měl povinný subjekt zákonem stanovenou povinnost danými údaji disponovat (například podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové*

službě, nebo podle správního řádu z roku 2004), je relevantní, zjistí-li povinný subjekt, že požadované informace již nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny. V takovém případě musí informace, kterými byl povinen disponovat, opět vytvořit.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, 3223/2015 Sb. NSS). Jedná-li se však o informaci svým charakterem jedinečnou (neopakovatelnou), u níž nepřichází v úvahu možnost, že by byla opětovně vytvořena, nelze za takové situace povinnému subjektu nařídit poskytnutí požadované informace (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 As 24/2015 – 36, a ze dne 28. 4. 2016, č. j. 9 As 257/2015 – 43).

22. V projednávané věci Městský soud v Praze poskytl žalovanému informace, jimiž ohledně vyvěšení předmětného usnesení na úřední desce soudu disponoval, zejména informaci o dni vyvěšení, o tom, že dle praxe Městského soudu v Praze bylo usnesení vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů. Poskytl také kopii pokynu soudkyně soudní kanceláři na č. 1. 88 konkursního spisu k doručení usnesení a k vyvěšení zkrácené verze usnesení na úřední desce, na němž byl pracovníkem soudní kanceláře vyznačen počet a způsob vypravení s uvedením data 20. 10. 1998. Žalobce byl též informován o tom, že pochybením soudní kanceláře nebylo v rozporu s § 130 odst. 2 instrukce č. j. 1100/98 – ODD vyhotovení předmětného usnesení, které bylo na úřední desce vyvěšeno, s vyznačením dne vyvěšení a snětí založeno do spisu. Z obsahu správního spisu i prvostupňového rozhodnutí je patrné, že Městský soud v Praze vycházel ve svém závěru ohledně neexistence informace v podobě usnesení s vyznačením těchto údajů z obsahu konkursního spisu, v němž se předmětná listina nenachází. To potvrzuje též e-mailová korespondence založená ve správním spise, přičemž i předkládací zpráva Vrchnímu soudu v Praze a uvedené usnesení Vrchního soudu v Praze dokládají, že toto pochybení bylo již v minulosti řešeno a na absenci předmětného vyhotovení usnesení v konkursním spise poukazoval též úpadek J. K. v řízení o návrhu na určení lhůty k provedení úkonu. Závěr o tom, že předmětné vyhotovení usnesení se ve spise nenachází, lze tedy považovat za dostatečně podložený a aktivitu směřující k jeho nalezení za dostatečnou.
23. Jelikož tento závěr nebyl žalobcem v rámci odvolání nikterak zpochybněn, nebylo nezbytné, aby si žalovaný pro rozhodnutí o odvolání vyžádal konkursní spis za účelem ověření této skutečnosti. Současně z prvostupňového rozhodnutí i obsahu správního spisu plyne, že Městský soud v Praze vyvinul odpovídající míru úsilí k rekonstrukci požadovaných informací, kdy s ohledem na časový odstup podané žádosti (více než 18 let po vydání dotčeného usnesení) a s přihlédnutím k běžné lidské paměti nelze očekávat, že by bylo možné získat další informace (například od pracovníků soudu) nad rámec sdělení tehdejší vedoucí soudní kanceláře, která uvedla, že věc byla dříve řešena a vyloučila, že by pokyn soudkyně nebyl proveden.
24. Lze souhlasit s žalovaným, že usnesení s vyznačením dne vyvěšení a snětí jako takové nelze znovu vytvořit, přičemž informace v něm obsažené (o datu vyvěšení a snětí) byly v rozsahu, v němž je bylo možné zrekonstruovat (zejména z jiné části spisu, tj. pokynu se záznamem o jeho provedení), žalobci poskytnuty včetně kopie příslušné listiny. Pokud žalobce zpochybňuje poskytnutou informaci o dni vyvěšení usnesení, soud konstatuje, že povinný subjekt není zásadně povinen poskytovanou informaci odůvodňovat, přičemž v daném případě Městský soud v Praze žalobci poskytl listinu, na níž svou informaci založil. Poskytl tak žalobci relevantní informace, jimiž disponoval. Soud podotýká, že zákon nestanoví, že by usnesení vyvěšené na úřední desce s vyznačeným dnem vyvěšení a

snětí představovalo obligatorní důkaz, jehož nepředložení by zakládalo domněnku, že k vyvěšení usnesení nedošlo. Žalobce správnost poskytnutých informací žádnými konkrétními tvrzeními či důkazy nezpochybil, neboť pouhá skutečnost, že vyhotovení usnesení s vyznačením dne vyvěšení a snětí z úřední desky není ve spise založeno, nedokládá, že by v rozporu se záznamem soudní osoby o provedení pokynu k jeho řádnému provedení nedošlo. Je již věcí žalobce, jaké závěry si z poskytnutých informací dovodí.

25. Soud též souhlasí s žalovaným, že předmětné informace není možné nově vytvořit opakovaným vyvěšením usnesení č. j. 52 K 92/97 - 83. Nejednalo by se totiž o obnovení dříve existujících informací o prvotním vyvěšení, s nímž jsou spojeny zákonem předvídané účinky dle § 13 zákona o konkursu a vyrovnání, a snětí daného usnesení, ale o tvorbu informace zcela nové a odlišné, k čemuž povinný subjekt není ze zákona povinen (a ani oprávněn). Právo na informace slouží veřejné kontrole státní moci. Jeho prostřednictvím však nelze zasahovat do rozhodovací činnosti soudů [§ 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím] ani dosáhnout nápravy procesních či jiných pochybení v probíhajícím soudním řízení. K tomu slouží primárně zákonem stanovené opravné prostředky. Tím by docházelo k narušení nezávislosti soudce při výkonu funkce garantované v čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky, který odpovídá za rozhodování, jakož i za vedení řízení, které k rozhodnutí vede. V tomto směru je třeba odlišit povinnost poskytnout informace týkající se vyvěšení určité listiny na úřední desce soudu, pokud jimi povinný subjekt disponuje, které samy o sobě nejsou způsobilé zasáhnout do rozhodovací činnosti soudu, a proto jejich poskytnutí ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím nebrání (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2012, č. j. 30 A 66/2011-59), od nového vytváření informací (opětovným) vyvěšením usnesení. K opakovanému vyvěšení totiž není soud povinen (ani v situaci, kdy nedošlo k založení vyvěšeného usnesení s vyznačením dne vyvěšení a snětí), přičemž relevantní závěr o tom, zda k vyvěšení došlo či nikoli, a zda je případně na místě přistoupit k vyvěšení, si na základě informací obsažených ve spise a vlastního posouzení může učinit pouze soudce rozhodující v konkursním řízení. Jak bylo uvedeno výše, prostřednictvím žádosti o poskytnutí informací se žadatel nemůže domáhat odstranění vady probíhajícího soudního řízení. Povinný subjekt je povinen vyhovět žádosti v rozsahu, v němž lze existující informace, jimiž fakticky disponuje, v mezích § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnout. To Městský soud v Praze učinil, poskytl-li pokyn soudkyně na č. l. 88 konkursního spisu. V rozsahu, v němž informacemi nedisponuje a jednalo by se o vytvoření informace zcela nové, nicméně Městský soud v Praze nemohl její tvorbou zasahovat do procesu soudního rozhodování. Námitky žalobce tedy nejsou důvodné.
26. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobou uplatněné žalobní body důvodnými, přičemž nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. března 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu